



Interjú a Multikultúra Egyesület képviselőjével, Salama Katalinnal

Kik alapították a Multikultúra Egyesületet, milyen céllal?

2002-ben alakult az Egyesület tíz alapító taggal, akik között voltak migránsok, Magyarországon élő külföldiek, például afrikaiak és határon túli magyarok is. Továbbá olyan magyar fiatalok, főleg egyetemisták alkották a szervezet magját, akik érdeklődtek a tevékenységünk iránt. Az első években alaptémánk a migráció és a bevándorlás kérdése volt, ehhez kapcsolódtak az egyesület alapításakor rögzített célok is. E téren szerveztünk kutatásokat, a bevándorlási és állampolgársági hivattal közös programokat, valamint a későbbiekben az ifjúsági terület kapott nagyobb hangsúlyt. Kezdetben több konkrét ügyben vettünk részt, az országba érkező bevándorlók, külföldiek és menedékkérők ügyeiben „segítettünk be” tolmácsolással, jogsegéllyel; fórumokat szerveztünk, az ügyintézés lépéseiről tájékoztattuk az embereket. A jelenlegi tevékenységünk továbbra is kapcsolódik a menekültekhez, máig nagyon jó az együttműködésünk a bicskei befogadó állomással. Mára főtevékenységeink egyike az EVS (Európai Önkéntes Szolgálat), melynek keretein belül, mint akkreditált küldő és fogadó szervezetként biztosítjuk magyar fiatalok számára a külföldi önkéntes munka lehetőségét. Külföldről fiatal önkéntesek érkeznek hozzánk, az ő programjuk java része kapcsolódik a menekültekhez, a bicskei befogadó állomáson élő fiatal menekültekhez. Korábbiakban pályázati forrás lehetőséget biztosított arra, hogy magyar nyelvoktatást biztosítsunk menekültek, bevándorlók számára. Ebből fejlődött ki a közel két éve működő GlobaLingua program, mely keretében a magyar, mint idegen nyelv oktatása mellett további hét idegen nyelven szervezünk kurzusokat. 2011 elején a Glamour magazintól megkaptuk „Az év hősei” kitüntetést, mellyel az ifjúsági munkában elért eredményeinket díjazták.

Hogy indult a szervezet tevékenysége, miként jött az ötlet, hogy hivatalos formát adjanak munkájuknak?

Maga az ötlet elég kézenfekvőnek bizonyult: egy baráti társaságba olyan afrikaiak érkeztek, akiknek kapcsolatuk volt bevándorlókkal, migránsokkal, menekültekkel. Volt, aki családgyegetés céljából érkezett, volt, aki tanulni jött, de olyan is akadt köztük, aki menekültként tartózkodott Magyarországon. Nem igazán voltak ismereteink arról, hogy mindez miként működik. Az ő elmondásuk alapján éreztük, hogy tehetünk és tennünk kell valamit, így először magánemberként kezdtünk segíteni, fordítással, illetve az ügyintézés segítségével. A saját magunk által szerzett tapasztalatok által, illetve megismerve hasonló szervezetek munkáját úgy tűnt, hogy hatékonyabban tudnánk segíteni, ha hivatalos formát adnánk tevékenységünknek. Így született meg a döntés az egyesület megalapításáról. A tevékenységek kiválasztásakor igyekeztünk ügyelni arra, hogy csak szá-

munkra vállalhatókat soroljunk fel és ne essünk abba a hibába, hogy a pályázati témák után választunk tevékenységet. Teljes egészében magánkezdeményezésre indultunk tehát el, kezdetben abszolút magánfinanszírozásból. Mindig valamelyikünk lakásában gyűltünk össze, ahol volt nyomtató, számítógép vagy internet, amit használni tudtunk. Később kezdtünk el pályázatokat írni és azokból finanszírozást szerezni a különféle programokhoz.

Hányan dolgoznak az egyesületben munkaviszonyban, vannak önkénteseik?

Mielőtt az EU-s ifjúsági programokba bekapcsolódott volna az egyesület, teljesen önkéntes alapon dolgozott mindenki. Időnként pályázatokban volt lehetőség arra, hogy egyes személyi kifizetéseket finanszírozni tudjunk, de folyamatos foglalkozást ezek nem tettek lehetővé. Körülbelül hat évvel ezelőtt lett az egyesületnek először főállású alkalmazottja egy korábbi önkéntesünk személyében. Be kellett látnunk, hogy a továbblépés, fejlődés egyik alapfeltétele, hogy valamilyen szinten megteremtünk egyfajta állandóságot. Ez biztosítja a nélkülözhetetlen háttérmunkák elvégzését, a projektek, pályázatok fenntartását. Később, a projektek számának növekedése igazolta, hogy egy főállású alkalmazott nem tudja ellátni a feladatokat, így bővítettük a létszámot, de 2-3 főállású alkalmazottnál nem dolgozott több még az egyesületben. Természetesen mellettük akár projektszinten, akár a napi munkában mindig besegít egy-egy állandó önkéntes vagy egyesületi tag.

Küldőként mely országokkal vannak az egyesületnek kapcsolatai?

Lényegében bárhova, a program nemzetközi adatbázisából tulajdonképpen mindegyik befogadó szervezet elérhető rajtunk keresztül. Nem nagyon tudnék olyan európai országot mondani, ahol még nem volt önkéntesünk. Hozzánk már egyaránt érkezett angol, spanyol, francia, olasz, román, észt, lengyel, jordániai, török önkéntes. Az EVS program által Európán kívüli országok is részt vehetnek partnerként, így igazából azt mondhatom, hogy nincsenek határok. Egy saját kezdeményezésű programunk jelenleg is pályázati elbírálás alatt van, ennek keretében 8 ország bevonásával küldünk önkénteseket Nyugat-Afrikába.

Tudna részletesen mesélni erről az említett projektről?

Két turnusban 4-4 önkéntes utazik Nigériába, ahol egy gyermekotthonban teljesítenek önkéntes szolgálatot 5 hónapos időtartamban. Mivel a gyermekotthon rendelkezik saját óvodával, iskolával, a feladat a gyermekek napi életében, szabadidős programjaiban való részvétel, különböző kiegészítő feladatok elvégzése, szervezése és lebonyolítása lesz.

Milyen kulturális programokat szerveznek jelenleg?

Az egyesület megalakulása utáni években nagyon sok kulturális program szervezésében, megvalósításában vettünk részt. Sajnos az utóbbi néhány évben ezek száma lecsökkent, illetve az ifjúsági projektek kicsit háttérbe szorították ezt a tevékenységet. Úgy vettük észre, hogy az utóbbi időben lecsökkent a társadalmi igény ezzel kapcsolatban. Tíz évvel ezelőtt még kuriózumnak számított egy autentikus afrikai zenekar, hatalmas színfoltja volt egy ilyen fellépésnek bármilyen rendezvénynek, főleg, ha a koncert mellett volt dobtanítással, tánczással, stb. Az idén kaptunk több megkeresést nagyobb rendezvényeken való közreműködésre, talán ismét igény mutatkozik az ilyen programokra és lehetőséget kaphatnak az igazán tehetséges művészek a bemutatkozásra. Viszonylag sok felkérést kaptunk úgy egészen 5-6 évvel ezelőttig, a különböző falunapoktól kezdve, például debreceni Virágkarneválig bezárólag. Pár éve volt egy Afrika-hét Debrecenben, amit teljes egészében mi szerveztünk, majd a nagy sikernek és érdeklődésnek köszönhetően felkérést kaptunk annak folytatásaként az Ázsia-hét lebonyolítására is. A Szigeten az Afrika-színpad szervezésében szintén részt

vettünk a koncertek mellett egyéb programokkal. Bízom benne, hogy az igazán tehetséges afrikai művészek több lehetőséget kapnak akár egyesületünk által is a bemutatkozásra.

Milyen más civil szervezeteket említene, amelyekkel rendszeresen együttműködnek?

Ez javarészt programfüggő. Az önkéntes programok szervezésében és lebonyolításában együttműködünk például a Kesztyűgyár Közösségi Házzal, az Orczy Parkkal, de a Tűzraktérben is vannak programjaink. Együttműködő partnereink legnagyobb része külföldi szervezet, hozzájuk mennek, illetve tőlük érkeznek az önkéntesek. Természetesen egyes projektek megvalósítása során együttműködünk hazai szervezetekkel, tagjai vagyunk az Anna Lindh Alapítvány nemzetközi csapatának és Eurodesk tagként számos magyar és külföldi partnerünk van. Migrációs területen több projektben működünk együtt a Mahatma Gandhi Egyesülettel, de jó kapcsolatot ápolunk az Afrikáért Alapítvánnyal, az Afrikai-Magyar Egyesülettel és a Szahara Alapítvánnyal egyaránt.

